

## **ΑΝΑΛΥΣΗ - "ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ" - ΙΤΑΛΟ ΚΑΛΒΙΝΟ**

### **ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ:**

**Θέμα:** Η χαρούμενη ανακάλυψη των μανιταριών από τον Μαρκοβάλντο και η ομαδική δηλητηρίαση όσων τα έφαγαν, εξαιτίας του μολυσμένου περιβάλλοντος της πόλης.

**Περιεχόμενο:** χαρακτηρίζεται κοινωνικό, γιατί θίγει ένα πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας.

**Βασική ιδέα:** Οι κίνδυνοι που απειλούν τον άνθρωπο εξαιτίας της απομάκρυνσης από τη φύση και της διαβίωσης στο μολυσμένο περιβάλλον της πόλης.

### **Περιεχόμενο και νοηματικά κέντρα:**

Ο κεντρικός ήρωας του μυθιστορηματικού αποσπάσματος *Μανιτάρια στην πόλη* είναι ο Μαρκοβάλντο, ο οποίος διακρίνεται για τη μεγάλη του αγάπη για τη φύση και τις ομορφιές της, τις οποίες αναζητά αλλά δε γνωρίζει πού μπορεί να τις βρει. Ενθουσιάζεται καθώς ένα πρωινό, πηγαίνοντας στη δουλειά του, ανακαλύπτει μανιτάρια μέσα στην πόλη. Με αφορμή την ανακάλυψή του αυτή ο Μαρκοβάλντο αρχίζει να ονειρεύεται την επιστροφή στη φύση, που τόσο πολύ αγαπά. Ανυπομονεί να δει τα μανιτάρια να μεγαλώνουν, ανησυχεί μήπως κάποιος τα κλέψει και νιώθει ανακούφιση κάθε φορά που διαπιστώνει ότι κανείς δεν τα έχει πειράξει. Ιδιαίτερα μεγάλη είναι η χαρά που αισθάνεται τη νύχτα που βρέχει, καθώς συνειδητοποιεί ότι πλησιάζει η ώρα που θα αποκτήσει επιτέλους τα πολυπόθητα μανιτάρια. Όμως, τη χαρά του διαδέχεται η απογοήτευση που ακολουθεί τη δυσάρεστη έκπληξη που τον περιμένει, όταν καταλήγουν όλοι ομαδικά στο νοσοκομείο εξαιτίας των δηλητηριασμένων μανιταριών.

### **ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ**

**Ενότητες - Πλαγιότιτλοι:** **1η ενότητα:** «Μια μέρα .... της ύπαρξής του»: Η ζωή στην πόλη και η αναζήτηση της φύσης. **2η ενότητα:** «Έτσι, ένα πρωί, .... με τη σκούπα»: Το φύτευμα των μανιταριών και οι αντιδράσεις του Μαρκοβάλντο. **3η ενότητα:** «Ήταν Σάββατο .... και πήγε σπίτι του»: Η συλλογή των μανιταριών. **4η ενότητα:** «Ωστόσο σύντομα .... ο ένας τον άλλο»: Η δηλητηρίαση.

**Αφηγητής:** Ο αφηγητής δε συμμετέχει στην ιστορία (αμέτοχος, ετεροδιηγητικός), αλλά εμφανίζεται σαν να μπορεί να τα παρακολουθεί και να τα γνωρίζει όλα, παντογνώστης με μηδενική εστίαση.

**Αφήγηση:** Η αφήγηση είναι χρονολογική, γραμμική και γίνεται σε γ' πρόσωπο.

**Αφηγηματικές τεχνικές:** Οι αφηγηματικές τεχνικές που χρησιμοποιούνται είναι: Αφήγηση, Περιγραφή, Διάλογος, Εσωτερικός Μονόλογος.

**Χώρος:** μια στάση του τραμ σε μια ιταλική πόλη, το σπίτι του Μαρκοβάλντο και τέλος σε ένα νοσοκομείο.

**Χρόνος:** μια μέρα του χειμώνα.

**Τρόπος παρουσίασης των προσώπων:** ο συγγραφέας παρουσιάζει τον κεντρικό ήρωα της ιστορίας, το Μαρκοβάλντο, κυρίως με τη μέθοδο της άμεσης έκθεσης (στατική παρουσίαση), δηλαδή δίνει ο ίδιος χαρακτηρισμούς της συμπεριφοράς του ήρωα και δεν αφήνει τον αναγνώστη να βγάλει μόνος του τα συμπεράσματά του από αυτή τη συμπεριφορά.

### **ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ**

**Γλωσσικές παρατηρήσεις:** Η γλώσσα του έργου είναι η απλή, ζωντανή και παραστατική δημοτική, πλούσια στην έκφραση συναισθημάτων. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί πολλά θαυμαστικά, ερωτηματικά, άνω και κάτω τελείες.

**Υφολογικές παρατηρήσεις:** Το ύφος είναι λιτό, με νοσταλγική και μελαγχολική διάθεση. Ελαφρά ειρωνικό, χιουμοριστικό και κωμικό (σκηνή στο νοσοκομείο). Στο έργο προσδίδει ζωντάνια η διαλογική μορφή που διακόπτει την αφήγηση.

**Σχήματα λόγου:** Μεταφορές: «ριπή σπορίων», «το βλέμμα του που γλιστρούσε πάνω τους», «στα πόδια των δέντρων ξεπρόβαλλαν καρούμπαλα», «πραγματικά μανιτάρια που ξεμύτιζαν», «μες στην καρδιά της πόλης!», «ο γκρίζος και άχαρος κόσμος που τον περιέβαλλε είχε μονομιάς γεμίσει κρυμμένους θησαυρούς», «και δεν έβλεπε την ώρα», «τη λεπτή τους γεύση», «τον τύλιγε μέσα σ' ένα ζηλότυπο και δύσπιστο φόβο», «ξεψάχνιζαν την ασφαλτο

του δρόμου, για να βρουν ίχνη της φύσης και να τα σβήσουν με τη σκούπα», «κάτω από τη μύτη», «κοκάλωσε από οργή».

Παρομοιώσεις: «το βλέμμα που γλιστρούσε πάνω τους, όπως στην άμμο της ερήμου», «ένιωσε λες και ο γκριζος και άχαρος κόσμος που τον περιέβαλλε είχε μονομιάς γεμίσει κρυμμένους θησαυρούς», «όπως οι αγρότες, που έπειτα από μήνες ξηρασίας ξυπνούν και χορεύουν από χαρά στον ήχο των πρώτων σταγόνων, έτσι και ο Μαρκοβάλντο ήταν ο μόνος στην πόλη που ξύπνησε».

Αναδίπλωση: «ήταν μανιτάρια, πραγματικά μανιτάρια»

Επανάληψη: «βρέχει, βρέχει»

Ασύνδετο: «κοκάλωσε από οργή, από λύσσα»

Εικόνες: Η εικόνα της πόλης («τα μάτια αυτού του Μαρκοβάλντο ... της ερήμου»). Η εικόνα των στοιχείων της φύσης, («κι από την άλλη ... της ύπαρξής του»). Η εικόνα των μανιταριών, («στο κομμάτι της άγονης ... υπόγεια σώματα», «και να τα μανιτάρια ... ακόμα χρώμα»). Η εικόνα του «διοπτροφόρου» οδοκαθαριστή, («αυτός ο οδοκαθαριστής ... νεαρός»).

### **ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ**

#### **Χαρακτηρισμός πρωταγωνιστών/ηρώων:**

**Μαρκοβάλντο:** Ο ήρωας αναζητά μάταια τη φύση μέσα στην πόλη, αλλά του είναι αδύνατο να την ανακαλύψει. Ωστόσο, είναι αναγκασμένος να συμβιβαστεί με την τεχνητή ζωή. Από το απόσπασμα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η κοινωνική του θέση είναι χαμηλή, καθώς εργάζεται ως αχθοφόρος, προκειμένου να ζήσει την οικογένειά του, και τους υπόσχεται ότι θα τους φέρει μανιτάρια.

#### **Ιδέες - Συναισθήματα:**

Το αφήγημα προβάλλει το ψυχικό αδιέξοδο του σύγχρονου ανθρώπου της μεγαλούπολης, ο οποίος υποφέρει από την έλλειψη επαφής με τη φύση και βλέπει την ποιότητα της ζωής του να υποβαθμίζεται, παρά την οικονομική πρόοδο και τις ανέσεις που του είχε εξασφαλίσει η αστική ζωή.

Τα συναισθήματα που δημιουργεί το πικρό χιούμορ του αφηγήματος είναι θλίψη και απαισιοδοξία, ενώ ο αφελής και ονειροπόλος πρωταγωνιστής προκαλεί τη συμπάθεια και κάποτε το ειρωνικό χαμόγελο του αναγνώστη.

Η συναισθηματική μετάπτωση του ήρωα: χαρά, ανυπομονησία, ενθουσιασμός, αγάπη, καχυποψία, ανησυχία, ζηλοτυπία, δυσπιστία, φόβος, ενθουσιασμός, έκπληξη, οργή, αγανάκτηση, γενναιοδωρία και αντιπάθεια.

#### **Προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι που ζουν στην πόλη.**

Είναι γεγονός ότι η ζωή στις μεγαλουπόλεις προσφέρει πολλά πλεονεκτήματα. Υπάρχουν όμως και μερικά προβλήματα που προκύπτουν από τη διαβίωση στη αστικά κέντρα. Αρχικά, η απομάκρυνση από τη φύση και η στέρηση της φυσικής ζωής είναι ιδιαίτερα έντονη περισσότερο σε εκείνους που είναι φυσιολάτρες και συνειδητοποιούν το σημαντικό ρόλο της φύσης στη ζωή του ανθρώπου. Επιπλέον, οι ανθρώπινες σχέσεις σε μια πόλη είναι απρόσωπες και υπάρχει απομόνωση, αποξένωση, επιφύλαξη και ανταγωνισμός («Για μια στιγμή σχεδόν κοκάλωσε από οργή, έπειτα - όπως συχνά συμβαίνει - οι προσωπικές εμπάθειες»). Επίσης, η μόλυνση του περιβάλλοντος αναμφισβήτητα βλάπτει την καθημερινή ζωή της πόλης και συχνά οδηγεί αρκετούς ανθρώπους στο νοσοκομείο. Το ίδιο έπαθε και ο Μαρκοβάλντο και όλοι όσοι έφαγαν τα πιθανώς μολυσμένα μανιτάρια. Τέλος, σημαντικά προβλήματα είναι η αλλοτρίωση, το άγχος, η μοναξιά και η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής.

#### **Ο συμβολισμός των μανιταριών και ο ρόλος τους.**

Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζονται τα μανιτάρια προβάλλει την απουσία της επαφής του αστού με το φυσικό περιβάλλον, την αναζήτηση της φύσης και τη λαχτάρα για επικοινωνία με αυτήν. Η αναζήτηση και η λαχτάρα καταλήγουν σε αδιέξοδο. Έτσι, αποδεικνύεται μάταιη η ελπίδα για απόλαυση των μανιταριών μέσα στο αφιλόξενο περιβάλλον της μεγαλούπολης. Τα μανιτάρια αν και δίνουν ένα μήνυμα ελπίδας, αυτό στο τέλος διαψεύδεται και μάλιστα αποδεικνύεται απατηλό και επικίνδυνο (δηλητηρίαση).